

Gar ceļu.

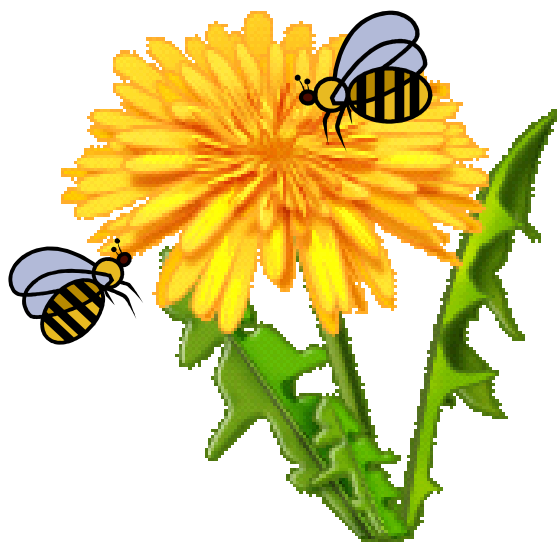
Gar ceļu, pa kuru uz mājām es eju
Zied pienešas, bites medu tur vāc.
Mūzikai dārdot, skaļi smejojot
No traucoša auto tukšu skārdeni izmet kāds.

Kad putekļi nosēstas grāvmalas zālē,
Es skatos uz pienešām – bites tur nav
Tik saulītes siltajos, mīļajos staros
Spīdīga skārdene izmesta guļ.

Es eju un cītīgi meklēju biti,
Bet nevaru ieraudzīt viņu nekur.
Tik sasistas pudeles stikla lauskas
No ceļmalas zālītes nejauki lūr.

Nav manas bites puķē nevienā
Pēkšņi tik skumji kļūst man šajā dienā.
Vai tiešām dēļ cilvēku izmestām lietām
Bitēm un puķēm vairs nebūs vietas?

Nu nē, es uzlasu lauskas un skārdenes tukšās
Un aizveru acis, un stāvu, un klausos,
Vai dzirdēšu ziedošā pienešu pļavā
Bites, kas dūkdamas medu vāc.

Nadīna Medne, 11. gadi

6. a klase

Gulbenes Bērzu sākumskola